

פרשת שמות

"וַיִּכְּנוּ שְׁטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׁי פְרָעָה.. " (שמות ה', י"ד).

שליט עריץ מדכא עם זר וממנה שוטרים מבני העם המשועבד. הם משתפים עמו פעולה, מקילים עליו את מלאכת התליין ומתנכרים לעמם בכדי למצוא חן בעיני אדוניהם.

עם ישראל במלחמת העולם השניה חש על גבו את צליפות השוט של שוטרים מסוג זה, שזכרם ישאר לדראון עולם.

לעומתם, שוטרי בני ישראל במצרים, היו מוכים על יתר העם ולא מסרו אותם ביד נוגשיהם. כיאה למנהיג אמיתי – למסור נפשו על עמו ולהקריב למענו את חייו.

לפיכך בהמשך, ציווה הקב"ה את משה להעלות את אותם שוטרים שלקו על העם, לדרגת הנהגה: "...אֶסְפָּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַדְעֶתָ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו..". (במדבר י"א, ט"ז).

(מתוך "מעין האגדה" – א. ארזי)

שיעור פרשת שבוע - הלה פורגס

שבת פרשת שמות		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	16:38	זמן תפילין / טלית	05:48←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית	-	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	08:00
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:17←09:16
שחרית ע"מ	08:00	מנחה וערבית	16:50
מנחה	12:30, 13:30	שקיעה	17:05←16:59
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית	20:10
מנחה ע"מ	16:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
צאת השבת	17:36		

שבת
שלוה

הכח להתפטר

וַיְגַדֵּל הַיָּלֶד וַתְּבֹאֵהוּ לְבַת פְּרַעָה וַיְהִי לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַיָּמִים מְשִׁיתָהוּ (שמות ב', י'): הילד משה מתבגר בבית פרעה תחת סינרה של בתו, כשהוא מנותק מההוויה החברתית שבחוץ. סיפורנו היה יכול להסתיים כאן: נסיך עברי הגדל בבית פרעה כנגד כל הסיכויים וחי לו באושר ובעושר עד עצם היום הזה. אבל לא... כוח פנימי דוחף אותו להתחבר אל אחיו שמחוץ לארמון.

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיְגַדֵּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו וַיֵּרָא בְּסִבְלַתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֲחִיו. וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּדְּ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹזֶל (י"א-י"ב): הנסיך הצעיר יוצא מהבועה ונחשף לראשונה לעולות העולם המתנהלות בחסות החוק. הוא אינו משלים עם הפשע המתרחש באין מפריע אל מול עיניו ומחליט לטפל באופן מקצועי במצרי המכה. הוא הולך עם האמת שלו עד הסוף.

הוא מתחזק בדרכו וממשיך לפעול לתיקון העולם: וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשְּׁנַי וְהִנֵּה שְׁנַי אֲנָשִׁים עִבְרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לָרֶשַׁע לְמָה תִּכְּהָ רֵעֶךָ. (י"ג) אולם כאן הוא נחשף לעובדות החיים - אין לו שום יתרון בכך שעשה מבחינתו את המעשה הנכון: וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֶךָ לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְט עָלֵינוּ הֲלֵהָרְגִנִי אַתָּה אִמֵּר פֶּאֶשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נֹדַע הַדָּבָר (י"ד). ואף גרוע מכך - פעולותיו עד כה פעלו בעיקר כנגדו: וַיִּשְׁמַע פְּרַעָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֶשׁ לְהַרְגֵּ אֶת מֹשֶׁה וַיְבַרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעָה (ט"ו).

למרות כשלונותיו, הוא אינו בוחר להתייאש מהמאבק למען החלש בטענה ש 'אין צדק בעולם'. ההפך, משה נמלט לארץ מדין וגם שם הוא ממשיך לפעול באותה הדרך למען בנות יתרו העשוקות שגורשו מהבאר: וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקְּסוּ מֹשֶׁה וַיּוֹשְׁעוּן וַיִּשְׁקוּ אֶת צֹאֲנֵם. (י"ז).

משה נשאר נאמן לעצמו ואינו נותן לעולם שמסביבו לבלבל אותו. מבחינתו, פשע הוא פשע, רשע הוא רשע ועל כך הוא אינו מוכן להתפטר. גם כאן, סיפורנו היה יכול להסתיים בנקודה בה זוכה 'לוחם הצדק' להערכה מצדו של כהן מדין, מוזמן לביתו החם, נושא את בתו לאשה, מתחבר למשפחתו, מנהל את עסקיו וחי לו בשלווה. אלא שלא. בגיל 79 משה רק סיים את תקופת ההכשרה לקראת ייעודו האמיתי, והוא עצמו אינו מודע לכך.

הקב"ה נגלה אליו באותות ובמופתים, סוקר בפניו באריכות את ההסטוריה, את שליחותו, את עתידו המפואר של העם ואפילו את תכנית הפעולה מול פרעה, ואילו הוא עדיין לא מבין איך כל זה קשור אליו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל הָאֱלֹקִים, מִי אֲנֹכִי, כִּי אֵלֶךְ אֶל פְּרַעָה; וְכִי אוֹצִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם (ג', י"א).

משה מנסה להתחבר לתפקיד החדש המוצע לו מפי הגבורה, אבל אינו מצליח, בכל רגע עולה בו חשש חדש: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹקִים הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֶ-לֵהי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ מָה אִמֵּר אֲלֵהֶם. (י"ג). הקב"ה מזכיר למשה שכוחו הוא במעשה הנכון ולא בהסברים הגיוניים: וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים אֶל מֹשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם (י"ד): ועדיין, משה נשאר ספקן, מעלה עוד ועוד קשיים, ושוב, הוא הולך עם האמת שלו עד הסוף.

נשאלת השאלה: כיצד זה ייתכן שמשה, בשר ודם, עומד מול בורא עולם הנגלה אליו באותות ובמופתים, ואינו מקבל על עצמו את השליחות בהכנעה? כיצד זה ייתכן שהקב"ה מנסה "לשכנע" את משה באריכות יוצאת דופן במילים ובניסים, ואילו משה מעלה ספקות ועומד על שלו, כהרגלו?

ובכן, משה פועל מכוח האמת הפנימית שבו. הוא מכיר עצמו ויודע שאם לא יתחבר אליה, לא יצליח בשליחותו. הקב"ה הנגלה אליו בכל עוצמתו, הוא עדיין רק כוח חיצוני המנסה לכבוש אותו, אולם הדברים לא נובעים ממש ממנו. במקרה דנן, משה מנסה להתחבר לתפקיד שהוצע לו ואינו מצליח. הוא רוצה לעבור תהליך ארוך ומשמעותי ולא מצפה לקיצורי דרך. גם מול עצמו הוא הולך עד הסוף. אולם, ציפיות לחוד ומציאות לחוד. בנקודה קריטית זו, הוא האדם הנכון בזמן הנכון ואין לו פריווילגיה לנהוג כרצונו. מרגע זה עליו לשנות מהרגליו ולסגל את דרך הפשרה, בעיקר מול עצמו.

יורט קימלמן

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

יצחק דן ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

הספד לציחק דן keje צאוס ברט פסט הקבוצה

יצחק ידידי אהוב ליבי! זכיתי להיות בן לווייה שלך, בשנתיים וחצי האחרונות. הייתה זאת תקופה מלאת השראה. ראיתי אותך, נאחז בציפורניים בחיים.

ראיתי אותך נאבק, בשאריות כוחך, בצלם האדם שבך.

ראיתי אותך נלחם, כדי לתרום לחברה, לקהלה – ולקבוץ, שאהבת אהבת נפש.

האמנת בכל ליבך, שאתה ראוי וכשר להמשיך לעבוד - ולהועיל.

ראיתי אותך פורט על הזכרונות שלך, כמנהל חשבונות מוסמך, כמוזיקאי שהמוזיקה הינה התשתית של חייו.

ראיתי אותך, ממשיך ושומר על ההומור, שהיה חלק בלתי נפרד ממך.

ראיתי אותך, ממשיך את חייך למרות המחלה שכרסמה בך, משתדל ליהנות עד כמה שהיה אפשרי.

ראיתי אותך, מאזין למוזיקה קלסית, ומאושר על כל נגן או מנצח שהוא מבני עמנו.

ראיתי את דליה רעייתך ואותך מדגמנים זוגיות אוהבת שאין למעלה ממנה.

ראיתי את דליה, עוטפת, מחבקת, מלטפת – ולא משה ממך ולו לשנייה.

ראיתי את דליה נאבקת יחד אתך, לא מוותרת עליך, דואגת שיהיה לך, טוב, חם – ונעים.

יצחק יקירי !

ראיתי את הילדים שלך, הבנים והבנות, הנכדים והנכדות אחד / אחת וכולם ביחד.

איזה נחת עצומה, לך ולדליה מיוצאי חלצכם.

אין לי די מילים לתאר את האהבה והתמיכה שהעניקה לך החבורה המופלאה הזאת.

יצחק!

אם לתאר אותך בשתי מילים, הייתי אומר: **קבוצניק וגיטלמן**.

כל פעם שישבנו יחדיו, חשוב היה לך להסביר לי, איזו זכות עצומה היא להיות חבר קיבוץ.

ותמיד, אבל תמיד, התעקשת לקום לכבודי – כשבאתי, וללוות אותי כשהלכתי.

יצחק!

בשנתיים האחרונות, מה שחסר לך יותר מכל הוא מנוחה. המגבלות שנבעו ממחלתך, לא הרפו ממך ולו לרגע.

נוח בשלום על משכבך, ויהי זכרך ברוך ומבורך.

יְרִיבֵי דָן סוֹפֵר לֵאמֹר

יצחק דן.

בשבועות האחרונים, כשכבר לא היית עונה, הייתי לוחש לך באוזן: "יצחק דן. אתה יצחק דן. אני הבן של יצחק דן.. יצחק דן זה שם חזק. זה לא סתם.. " יצחק דן או כמו שהחברים שלי היו קוראים לך: יצחק דן. במלעיל..

כשמך כן היית. איש של צחוק ושל דינים. החיים איתך לימדו אותנו נשיאת הפכים מהי. הידיים שגידלו אותנו היו עוקרות מתוך הביוב שורשים עקשנים ושאר ירקות בעוצמה פראית, וקצת אחר כך מחלצות מהפסנתר הרמוניות נהדרות. אני, אגב, מעולם לא הבנתי איך אפשר לנגן על פסנתר עם אצבעות שהן יותר עבות מהקלידים. אולי זאת הסיבה שהסולם המועדף עליך היה מי במול מזיור, מרובה ה"שחורים"... אבל זאת הייתה רק חידה אחת מני רבות. נסיבות חיך הלא פשוטות צרפו אותך בסגסוגת נדירה ומרהיבה של חסד ועזות ועדינות ופראות, אבל המאפיין הכי בולט בך כאיש משפחה היה הוויתור האינסופי. מעולם לא ביקשת דבר לעצמך. זה נשמע כמו קלישאה חבוטה אבל זו האמת הפשוטה והיומיומית. כשהייתי מגיע לביקור, תמיד הצעת לי לקחת איתי איזה בגד טוב שמצאת בארון. ורק בזכות אמא, שהייתה מסמנת לי מאחורי גבך בתנועות גדולות "לא", ניצלתי מגול 'כבשת הרשי', ממש כי 'זיה הבגד היחיד שאבא לובש..'

גם את הכלות, החתנים והנכדים שהצטרפו למשפחה עם השנים היינו צריכים ללמד לסרב להצעות של סבא כי הוא לא היה אוכל שום דבר לפני שהשתכנע שאף אחד לא מעוניין בו. זאת הסיבה שתמיד אפשר היה למצוא אצלנו במקרר קצת לחם עם עובש, גבינה מקולקלת ופירות רקובים. "אל תיגע. זה של סבא" ונראה שלא רק בתוך התא המשפחתי התנהגת ככה. אני זוכר שלפני שלושים שנה נחמן צור זכותו יגן עלינו, נסע לאמריקה ואתה ביקשת שיביא לך משם איזה דיסק של מוסיקה שלא ניתן היה להשיג בארץ. כשהוא חזר, ואמא ניגשה להודות לו הוא אמר: "על מה את מדברת, זה אני שצריך להודות על שסוף סוף זכיתי לעשות משהו בשביל יצחק דן..".

אבל האירוע שהותיר בי את חותמו - חותמך - יותר מכל, קרה כשהייתי חייל צעיר ויצאתי הביתה לשבת ירדתי מהאוטובוס בצומת בארי והתחלתי ללכת לקיבוץ. אֶתְרִי ירד מהאוטובוס אדם שהכרתי. גם הוא הלך לקיבוץ. זכרתי אותו משנות הילדות שלי כשהוא היה פועל שכיר בגזר או בבניין... אבל בעיקר זכרתי אותו דוחף עגלת יד בשבילי הקיבוץ ומרוקן לתוכה את תכולת האשפתונים שהתמלאו. תמיד עצוב מאוד. על סף בכי. וזה היה עוד לפני שהחיים זימנו לו מכות רעות וקשות מנשוא.. ככה הלכנו שנינו דוממים ורק כשהגענו לשער הוא שאל

פתאום: "אתה מהקיבוץ?", אמרתי "כן". "מי אבא שלך?", "יצחק דן..". הנחתי שהוא מכיר את השם אבל את עוצמת התגובה שלו לא יכולתי לצפות. הוא קפא על מקומו כאילו זה עתה שמע את השם המפורש יוצא מפיו של כהן גדול בתוך בית הקברות. "יצחק אבא שלך?" הוא תפס את היד שלי והסתכל עמוק לתוך העיניים שלי. הרגשתי שהוא מעיין בי ומנסה למצוא איזושהי הלימה בין מה שרואות עיניו לבין הדברים ששמעו אוזניו ככה עמדנו דקה או שתיים עד שהוא הבין שאי אפשר לעכב ככה חייל עיף עם תיק כבד.. ניכר היה שהוא מחפש מילים ולא מוצא. ואז הוא טלטל את היד שלי בחוזקה ואמר בקול חנוק: "..אבא שלך בן אדם טוב מאוד. טוב מאוד". והלך לו.

אבא. תודה לך על ההתחשבות האינסופית. על כל העזרה לאורך השנים למרות שהתקופה האחרונה הייתה קשה מאוד לכולנו, היא זיכתה אותנו באפשרות הנדירה לעשות גם משהו קטן בשבילך. אנחנו יודעים שלא אהבת את זה ובכל זאת זוקפים זאת לזכותך. הותרת אותנו יותר שלמים ומזוככים.

אנחנו רוצים להודות לכל האנשים בסעד שדאגו ועזרו לנו, קצרה היריעה מלהזכיר את כולכם. וגם לכל אלה שסתם האירו פנים בשבילים. השם יברך אתכם.

יצאה סופרת אסא יצחק

סבא יקר ואהוב.

אין לי ספק שאם היית עכשיו בחיים, לא היית מסכים בשום פנים שידברו עליך ככה, אבל אני בטוחה שאתה סולח. היית בשבילי מאז ומתמיד דמות להערצה. סבא שובב, מצחיק ואהוב, שעושה ונותן לכולם בלי הפסקה. לא היה ביקור אצלכם, ממנו לא יצאנו עם איזה בגד מה"יד שנייה". כשהיינו יושבים לשולחן האוכל והייתה נשארת איזו חתיכה אחרונה ממשוהו, היית מקפיד לשאול- "מישהו רוצה לגמור?", סבתא מאחורי גבך הייתה עושה לנו "לא" גדול עם הידיים, ורק כאשר היית משוכנע שאף אחד לא רוצה, היית עושה טובה ואוכל. התקופה האחרונה בחייך לא הייתה פשוטה לך. אני חושבת שהיה זה בעיקר בגלל הצער שלך על כך שאתה כבר לא יכול לעזור בהכל. ראינו את גופך אט אט נחלש.

בקשת ליבי העיקרית הייתה שלמרות התקופה הקשה, תמיד תזכור כמה אתה נותן גם עכשיו. איזו משפחה לתפארת הקמת. כמה מגיע לך לנוח קצת. בשבתות האחרונות, אחותי ואני פקדנו את ביתכם כמה פעמים. כמה שראינו שקשה לך, כשרנו לך והיינו אתך, היית מוחא כפיים, וממשיך לעשות אתנו שטויות, וגם כשלא, תמיד השתדלת שלא נרגיש צער.

בצאת השבת האחרונה, כבר כמעט בקושי הצלחת להגיב לנו כשבאנו לומר שלום לפני שהלכנו. הצטערתי בליבי על הצער שאתה ודאי מרגיש מכך. היום כשנתבשרתי על פטירתך, הצטערתי על אדם יקר כל כך שהלך מן העולם, אבל מצד שני, שמחתי בשבילך שהגוף כבר אינו מגביל אותך. שהנשמה הגדולה שלך מסתובבת כעת חופשית בעולם ומפיצה אור בלי סוף ובלי גבול.

סבא אהוב. תהיה אצלי תמיד בלב. אני מודה לך מקרב לב על שנים יפות ואוהבת אותך מאד. מאחלת לנו שנוכה לתת לעולם כמו שאתה נתת לו.

בגן עדן תהא מנוחתך.

יהל סופר לסימא יחוק

סבא יקר שלי,

לאחר עשרות ביקורים משותפים בבית קברות לאורך השנים – הפעם התצורה קצת שונה.

קשה להיפרד ממך – כל השנים סבתא ואתה הייתם עבורי לבית ולעולם ומלואו. שנים של טיולים לשדות על כל כלי אפשרי, מיץ במועדון לחבר, שיחות נפש ופוליטיקה אשר צבעו את ילדותי בצבעים שמחים ויצרו בינינו חברות ואהבה יוצאות דופן. במעמד זה בחרתי להודות לך על 2 דברים (רק 2 כדי לא להתיש את הקהל):

ראשית, היית איש של ניגודים. בולגרי שחי בקיבוץ הדתי – תבינו לבד. שילוב נדיר של קשיחות וכוח שלא חששת להפעיל מול לב ורגש שסחטו ממך דמעות כשראית את "כנר על הגג" או כשקראת איתי שיר של קיפלינג – למרות שאני לא הבנתי דבר.

שנית – מעולם לא חסכת ממני כלום. אני בטוח שאמא סולחת לך בהזדמנות זו על הפעם ההיא שקצת הגזמת. מגיל קטן הראית לי את העולם כמו שהוא והסברת לי את השקפותיך וגם את המגרעות שיש בעולמנו. בזכות הכנות אני מרגיש שאני מכיר אותך באמת. נתת לי ליפול וזרקת אותי למים (תרתי משמע – רק ככה למדתי לשחות). אלו ליוו אותי וימשיכו להראות לי את הדרך תמיד.

אני מרשה לעצמי לדבר בשם כל הנכדים ולומר שזכינו לקבל ממך המון לאורך השנים. אנחנו נפרדים פיזית אבל אתה תישאר אתנו לעד. אסיים כמו שהיית אומר – "אני מודה לך מאוד".

לזכרו של איתן כהן ז"ל

במוצאי השבת התכנסו חברים רבים במועדון לערב לזכרו של בן הקיבוץ – איתן כהן ז"ל.

איתן היה חובב מוזיקה בנשמתו, ולאונרד כהן היה הדמות שהוא העריץ עד מאד.

לפיכך נבחר נושא הערב סביב הקשר של איתן לעולם המוזיקה ולסיפורים ושירים של לאונרד כהן.

הוקראו דברי זיכרון שכתב אחד מחבריו הטובים והושמעו שירים שאהב.

נשמעה הרצאה בזום מפי מתי פרידמן, שחקר את חייו של היוצר והזמר המפורסם ובה סופר על ביקורו בארץ ממש במהלך קרבות מלחמת יום הכיפורים ומפגשיו עם חיילים בחזית, (כולל עם חברנו – אלי קראוס).

משתתפי המפגש יצאו ממנה בתחושה שדמותו של איתן נחשפה באופן מכבד ומכובד.

13 ק"מ

לזכרו של איתן כהן ז"ל: מוזיקה וסיפורים. איתן כהן ז"ל (1947-2023) היה מוזיקאי, סופר ומחבר. הוא חיבר את השיר "איתן כהן ז"ל" (1998) ואת הספר "איתן כהן ז"ל" (2023). איתן כהן ז"ל היה מוזיקאי, סופר ומחבר. הוא חיבר את השיר "איתן כהן ז"ל" (1998) ואת הספר "איתן כהן ז"ל" (2023).

אלופים בדפדופים – פרשת שאות

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. בפרשה היא עיר מערי המסכנות שבונים בני ישראל (שמות א), בפרשת ויגש (בראשית) היא ארץ מושבם של בני ישראל במצרים.
2. בפרשה הוא מקום ישיבת האישה בזמן הלידה (שמות א), בספר ירמיהו (פרק יח) הוא מקום יצירת כלי החרס.
3. בפרשה היא מוצאת את משה בתיבה (שמות א), אך שמה אינו ידוע. מיצאו אותו בספר דברי הימים א' פרק ד, פסוק יח.
4. שתי נשים בתורה מכונות עֶלְמָה. אחת בפרשה (שמות ב) ואחת בפרשת חיי שרה (בראשית כד). מיהן הנשים?
5. שניים נשאו לאישה בת כהן. הראשון בפרשת מקץ (בראשית מא) והשני בפרשה (שמות ב). מי היו החתנים ומי הכלות?
6. מיהם שני האנשים שנקראים באותו פרק (שמות ב) 'אִישׁ מְצָרִי'?
7. לראשון נאמר "שֵׁל נְעֻלְיָדָה מְעַל רְגְלֵיָהּ" (שמות ג) ולשני נאמר "שֵׁל נְעֻלְיָדָה מְעַל רְגְלֵיָהּ" (יהושע ה). למי נאמר? איפה נאמר?
8. על שתיים נאמר שהיו "מְצַרְעֹת פְּשָׁלָג". למי היתה שייכת הראשונה (שמות ד)? מי היתה השנייה (במדבר יב)?
9. האם תוכלו למצוא עיור, חרש ואילם בפסוק אחד (שמות ד)?
10. שני אירועים בפרשה מתרחשים בהר הָאֶ-לֵהִים (פרק ג ופרק ד). מה קרה בכל אירוע?

מתי ואיך נבצע החייאה?
 איך יודעים שאדם נחנק ואיך משחררים מחנק?
 איך מזהים ועוצרים דימום מסכן חיים?
 כל זאת ועוד נלמד בקורס עזרה ראשונה עם עידן ג'יימס

משך הקורס כ-3 שעות
 עלות מסובסדת למשתתף - 15 ש"ח
 יום שלישי כ"ד טבת 17/01 20:00
 מועדון לחבר
 מספר המשתתפים מוגבל
 ומוחנה ברישום מקדים

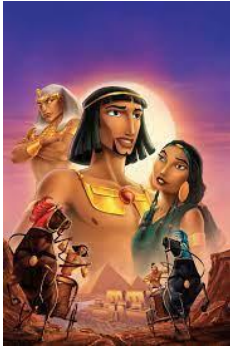

לרישום שלחו הודעה עם שמכם ל - 052-887-5175

פינת הטרייליה / יאיר לפיד ופרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "שמות", תשובות במהופך בעמוד 6

1. באיזו שנה במאה האחרונה, התרחש אירוע השלג המשמעותי ביותר בישראל, כולל שלג בתל אביב?
2. איזו זמרת ישראלית מבצעת את השיר "הושיע נא" בסרט נסיך מצרים, גם בגרסה המקורית?
3. באיזה ענף ספורט התחרה איירטון סנה?
4. באיזו תוכנית ריאליטי התפרסמה שפרה קורנפלד?
5. מי הן חמשת השכנות של פרו?
6. באיזה משרדים ממשלתיים כיהן משה דיין כשר?
7. לפי התלמוד במסכת סוטה, מי הן שפרה ופועה?
8. מה שיעורו של מס רווחי הון בישראל?
9. מהו בעל החיים היחיד שהורג יותר בני אדם באפריקה מאשר תנין היאור?
10. מהם 3 התנאים הנדרשים לבערה של אש?

עאלת פונוס: מי האומן שצ'וריו מצטייט את קירות חסד היצ'דיט?

קבלת שבת משתפת

השבת, (פרשת "שמות", 13.1.23) תתקיים בליל שבת תפילת קבלת שבת משתפת במועדון לחבר.

התפילה (ללא מנחה) תחל בשעה 17.00

מוזמנים ומוזמנות בשמחה!

הצוות האראן

הוצעה מצוות "חסד אמת"

לאור הביקוש, הגיעו קופות איסוף חדשות ליחסד אמת.

מי שמעוניין לקבל קופת איסוף, מוזמן לפנות אלינו:

גפן שלומי (054-2685461)

שחר אש (054-8358222)

הוצעה מחדר הכושר

לכל המתעמלים והמתעמלות הידד!

שימו לב, מעתה, חדר כושר פתוח גם ביום שישי!

09-10 מעורב, 10-11 גברים, 11-12 נשים

מרכזו והצוות האלוה

הקדמה והלמנה

מנהג ג'רבא, שבשבת אחרי הנישואין מוציאים שני ספרי תורה – הראשון לפרשת השבוע והשני שקורא בו החתן שבעה פסוקים מפרשת "ואברהם זקן" (חיי שרה). זהו מנהג מימי הגאונים המוזכר בדברי הריטב"א על יומא (דף ע"י ע"א). אמנם בית הכנסת שלנו נוהג במנהגי אשכנז, אך טעמו של מנהג זה עפ"י רבינו בחיי (בראשית כ"ד, ג') הוא להזכיר את מהות הקמת המשפחה וחשיבות הבחירה המושכלת בבת זוג "לפי שהבנים נמשכים במידותיהם אחר משפחת האם", וכידוע - משפחת האם של החתן היא מג'רבא...

בהתייעצות עם הרב ארי, כדי למנוע טורח מהציבור נקיים את המנהג בשינוי – סיני יקרא את הפסוקים מחומש לאחר שיעלה לתורה לאחת מעליות פרשת השבוע.

לפני הקריאה נהוג לפתוח בפיוט "אל חי נעלה":

אל חי נעלה, שוכן מרומים,
 לחתן ולכלה, המצא שלומים.
 והיו לתהלה, ולשם פעמים,
 המה מזרע אצילים ותמימים.
 ואברהם זקן בא בימים.

אנחנו שמחים ומתרגשים להזמין את הציבור לקידוש לרגל נישואי סיני ושיראל

במועדון לחבר, בשעה 11:00.

שתרבינה שמחות בישראל!

אליאב וסלצית לזר

לשיראל וסיני ברכות לרגל נישואיכם
 לסלצית ואליאב לזר, לרותי ולדני ולכל המשפחה
 איחולים שמחות ולנחת!

צדכון אחירי אואצ'אניט

קהילה יקרה,

החל מיום ראשון הקרוב, 15.1.23, ועקב עליית המחירים במשק (חשמל, מים ועוד), עלויות השימוש במועדון לחבר ישתנו. שימו לב שמבנה התמחור השתנה. השכרת המועדון תהיה לפי זמן השימוש ולא ע"פ כמות המוזמנים.

המחירון יהיה כמפורסם להלן:

השכרת המועדון:		מחיר
עד 6 שעות	250 ₪	
ליום שלם	400 ₪	
שבת שלמה	450 ₪	מיום שישי ב-14:00 עד מוצ"ש ב-22:00
לארוחה אחת בשבת/קידוש	180 ₪	
המחיר כולל:	פינת שתיה חמה	(רונה כיוון שעון שבת בתיאום עם אשר)
	הגברה	(ללא עוגות ועוגיות)
	ברקו	
	שולחנות וכיסאות	
השכרת חדר הנצחה:		מחיר
עד 4 שעות	85 ₪	
יום שלם	120 ₪	
שבת שלמה	200 ₪	
המחיר כולל:	פינת שתיה חמה	
	מסך טלויזיה	
	שולחנות וכיסאות	(ללא עוגות ועוגיות)

בברכה,
ואצ'אניט תרבות

בית חולים לדובונים

מזמינים אתכם למעילות חווייתית וכיפית במיוחד!
נכיר מחדש את המערכת הרפואית דרך תחנות
משחק ויצירה שבהן הילדים יתנסו וילמדו
על בריאות הגוף והנפש.

לא לשכוח להביא את הדובי / בובה לטיפול יסודי
ע"י צוות המוסחים שלנו :-)

מחכים לכם
ביום שני 16/01
בשעה 17:00
בחדר אוכל שמאל

ועדת תרבות והצוות המארגן